

ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗು ಮತ್ತು ಅಮ್ಮನ ಪಾರ್ಟಿ ಸಂಭ್ರಮ

ಮಗು ಜನಿಸಿದಾಗ ಅಪ್ಪ ಪಾರ್ಟಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಣಂತನದ ಪದ್ಧತಿ ಆದರೆ, ಗಮನವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ 'ಬಾಣಂತನ' ಎನ್ನುವುದು ಅಮ್ಮನ ಪಾಲಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಭ್ರಮ ಎನ್ನುವುದು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

■ ಕೋಡಿಬೆಟ್ಟು ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಹೆಣ್ಣುಮಗು ಜನಿಸಿದಾಗ ಧೀರಜ್ ಸಂಭ್ರಮ ಹೇಳತೀರದಾಗಿತ್ತು. ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಸಿಹಿ ಹಂಚಿದ. ಆಪ್ತರಿಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟ. ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿಸಿದ. ಧೀರಜ್ ಪತ್ನಿ ನಯನಾಳಿಗೆ, ಗಂಡನ ಸಂಭ್ರಮದ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ವಾಟ್ಸಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತ, 'ತಾನು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಬೇಸರ.

ನಯನಾಳ ಅಜ್ಜಿಯದು ಬೇರೆಯದೇ ಮನಸ್ಸಿತಿ. "ನೋಡು ಮಗಳೇ, ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಮಗುವೇ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸು. ಗಂಡಸರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕು ಇಂಥ ಅವಕಾಶ. ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಎಂದರೆ ತಿಂದು ಕುಡಿಯುವುದು ಅಷ್ಟೇ. 'ಬಾಣಂತನ ಅವಧಿ'ಯ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಯಾವ ಪುರುಷರಿಗೂ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬೇಸರ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಧೀರಜ್" ಎನ್ನುವುದು ಅಜ್ಜಿಯ ಅನುಭವದ ಮಾತು

ಹೌದಲ್ಲವೇ, ಹಿರಿಯರು ಬದುಕನ್ನು ನೋಡುವ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ.

ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಮಗು ಕೊಡುವ ದೀರ್ಘ ಪಾರ್ಟಿಯೇ ಬಾಣಂತನ. ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಅವಧಿಯಷ್ಟು ಚಂದದ ದಿನಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ದಿನದ 24 ಗಂಟೆಗಳನ್ನೂ ಮಗುವಿನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತ, ವಿಭಿನ್ನ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತ, ಮಗುವಿನ ಮತ್ತು ಜೀವಲೋಕದ ಕತೆಗಳನ್ನು ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕಳೆಯುವ ಅವಕಾಶ ಬಾಣಂತನದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಹೌದು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾನಿಟೈಸರ್ ಎಂಬುದು ಬಹಳಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಕೊರೋನಾ ವೈರಸ್ ದೆಸೆಯಿಂದ, ಕೈಗಳ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗೆ ಸ್ಯಾನಿಟೈಸರ್ ಬಳಸುವುದು

ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಣಂತನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಜ್ಜಿ ಅಥವಾ ಅಮ್ಮ ಹೇಳುವ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಗೈ ಕುರಿತ ಪಾಠವೂ ಒಂದು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಅಂಗೈಗೆ ಅಂದರೆ ಕೈಯ ಬಿಳಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಅಂಗೈಯ ಬಿಸುಪು, ಉಷ್ಣಾಂಶ, ಬೆರಳುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಿಡಿತದ ಬಿಗಿ ಅಥವಾ ಒತ್ತಡ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರದು ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಕೊಚ್ಚಿ, ಕೊಳೆ, ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಾಗ, ಬುದ್ಧಿಯು ನೀಡುವ ನಿರ್ದೇಶನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಂಗೈ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತುವಾಗ, ಅದರೊಡನೆ ವಿಕರ್ಷಣೆಯ ಧೋರಣೆಯೊಂದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ! ಮುಖ್ಯವಾಗಿ. ಬಾಣಂತಿ ಊಟವನ್ನು ತುಸು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ತುತ್ತುಮಾಡಿ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ, ಆ ತುತ್ತಿಗೆ 'ಕ್ಯುವಿಷ್' ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಹಸುಳೆಗೆ ಉಣಿಸುವಾಗಲಂತೂ ಅನ್ನದ ತುತ್ತು ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗಾದರೆ ಅದನ್ನು ಉಣಿಸಲೇಬಾರದು. ಅಂಗೈಯ ಉಷ್ಣಾಂಶದಲ್ಲಿ (ಕಡಿಮೆ ಉಷ್ಣಾಂಶವೂ ಆಗಿರಬಹುದು) ಆಹಾರದ ಕಣಗಳು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ, ಅದರ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವ ಬದಲಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಕಾರಣ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಪಾಠಗಳು ಬಾಣಂತನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಲು ಲಭ್ಯ.

ಬಾಣಂತನದ ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಂದರೆ, ಆಗ ಅನುಸರಿಸುವ ನಿಯಮಗಳು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಸ್ತು ಆಹಾರಗಳನ್ನು 'ದೇಹಕ್ಕೆ ತಂಪು' ಎಂದು ಬಗೆಯುತ್ತಾರೋ, ಬಯಲುಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಗ್ರಹಿಕೆ ಬೇರೆಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಗದೊಂದು ರೀತಿಯ ಗ್ರಹಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಹವಾಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದೈನಂದಿನ ಆಹಾರ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು

ಮತ್ತು ದೇಹದ ಆರೈಕೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕರಾವಳಿಗೆ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆ ಸರ್ವ ಔಷಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಬಯಲುಸೀಮೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಶೇಂಗಾ ಅಥವಾ ಕಡಲೇ ಎಣ್ಣೆಯೇ ಉತ್ತಮವಾದುದು.

ಹೌದು, ಬಾಣಂತನವು ಏಕರೂಪ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ದೇಹಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಲಿಯುವಂತೆ ಅಮ್ಮನಾದವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಕ್ರತಿಸಹಜವಾಗಿ ಒದಗಿ ಬಂದಿರುವ ರೋಗ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. 'ತನ್ನ ದೇಹವೆಂದರೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮುರಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಾನು ಸೇವಿಸುವ ಆಹಾರವು ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆಯೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿನಯವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. 'ಬರಿ ಬೇಜ್ಜಾರು ಊಟ ಬೇಡ', 'ಈ ಚಪಾತಿ ನನಗೆ ಬೋರು...' ಎಂಬ ಅದುವರೆಗಿನ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬಾಣಂತನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯಯುತವಾದ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಹಾರ, ಹಾಲುತುಪ್ಪದ ಸೇವನೆ, ಎಣ್ಣೆ ಸ್ನಾನ, ಸುವಿವಾದ ನಿರ್ದೆ ಮುಖ್ಯ.

ದೇಹವನ್ನು ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ನೋಡದೆ ಜೋಪಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ, ಆ ಮೂಲಕ ಈ ಜೀವಲೋಕವನ್ನು ನೋಡುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಾಣಂತನ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿಶಿನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮಿುಷಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೆನೆಬೇಸರಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ನಡುವೆಯೇ ವಿಸ್ಮಯ ಮತ್ತು ಮಿುಷಿಯ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಮೊಗದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ.

ಹಾಗಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪುಟ್ಟ ಮಗುವೇ 'ಗುರು' ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in